JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JEAN MISCHO
15 päivänä helmikuuta 2001 [1]

1. Giudice di pace di Genovassa (Italia) vireillä olevassa asiassa italialainen sokerintuottajayritys Eridania SpA (jäljempänä Eridania) vastaan Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj oli kyse markkinointivuonna 1996/1997 ostetuista sokerijuurikkaista maksetusta hinnasta, jonka edellinen oli velkaa jälkimmäiselle. Asiassa pyydettiin yhteisöjen tuomioistuimen ennakkoratkaisua, ja sen asiassa C-289/97, [2] Eridania, 6.7.2000 antamassa tuomiossa esillä ollut kysymys nousi uudelleen esiin markkinointivuoden 1997/1998 osalta ja johti uuteen oikeudenkäyntiin samassa tuomioistuimessa.

2. Lukuun ottamatta summaa, jonka suorittamista Eridania vaatii, ja yhteisön asetusta, jonka soveltamisen perusteella kyseinen yritys joutui maksamaan perusteettomaksi katsomansa hinnan, tämä uusi oikeudenkäynti ei eroa millään tavalla edellisestä, ja tämä pätee myös asiaa käsittelevän kansallisen tuomioistuimen kantaan, koska se päätti esittää uuden ennakkoratkaisupyynnön, joka on rekisteröity numerolla C-160/98. Kuten asiassa C-289/97, kansallinen tuomioistuin on esittänyt kaksi ennakkoratkaisukysymystä. Ensimmäinen koskee valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan ja sokerijuurikkaiden korotetun hinnan vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/1998 annetun neuvoston asetuksen N:o 1188/97 pätevyyttä. [3] Toinen ennakkoratkaisukysymys koskee sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 [4] (jäljempänä perusasetus) pätevyyttä, sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1101/95 [5] siltä osin kuin perusasetuksessa säädetään sokerijuurikkaan johdettua interventiohintaa ja korotettua hintaa koskevasta järjestelmästä. Tämä järjestelmä tunnetaan yleisesti nimellä alueellistaminen (régionalisation).

3. Ajankohtana, jolloin kansallinen tuomioistuin saattoi asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi, viimeksi mainittu ei ollut vielä antanut tuomiotaan asiassa C-289/97.

4. Tällä välin yhteisöjen tuomioistuin antoi tuomionsa, joka toimitettiin Giudice di pace di Genovalle (Italia), jotta tämä voisi arvioida niiden vastausten perusteella,

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — Kok. 2000, I-5409.

3 — Valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/1998 25 päivänä kesäkuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1188/97 (EYVL L 170, s. 3).

4 — EYVL L 177, s. 4.

5 — EYVL L 110, s. 1.

jotka yhteisöjen tuomioistuin oli antanut sen esittämiin kysymyksiin, oliko syytä pysyttää voimassa markkinointivuotta 1997/1998 koskeneen riita-asian yhteydessä esitetyt ennakkoratkaisukysymykset kokonaisuudessaan vai peruuttaa ne kokonaan tai osittain.

5. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ilmoitti, ettei se aikonut luopua pyynnöstään saada vastaus yhteisöjen tuomioistuimelle esittämiinsä ennakkoratkaisukysymyksiin, esittäen, että asiassa C-160/98 yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt ennakkoratkaisukysymykset koskivat eri markkinointivuotta ja siten eri asetusta. On mahdotonta väittää, että valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1580/96 [6] pätevyydestä automaattisesti seuraisi, että samaa kysymystä mutta markkinointivuotta 1997/1998 koskeva asetus N:o 1188/98 olisi sekin pätevä.

6. Se, että asetuksessa N:o 1188/97 vahvistetaan markkinointivuotta 1997/1998 koskevia toimenpiteitä, jotka vastaavat kaikilta osin edelliselle markkinointivuodelle hyväksyttyjä toimenpiteitä, ei tarkoita, etteikö asetuksessa voisi olla sen pätevyyteen vaikuttavia vain tätä asetusta koskevia puutteita. On esimerkiksi täysin mahdollista, että ne edellytykset, joiden perusteella sokerin hankintatilanne voitiin ennakoida alijäämäiseksi Italiassa ja joiden perusteella kyseiselle jäsenvaltiolle oli vahvistettava valkoisen sokerin johdettu interventiohinta ja jotka täyttyivät markkinointivuoden 1996/1997 kohdalla, eivät kenties enää täyttyneet markkinointivuoden 1997/1998 kohdalla. Sitä vastoin en näe syytä, miksi kansallisen tuomioistuimen olisi syytä vaatia, että yhteisöjen tuomioistuin tutkisi uudelleen asetusta N:o 1188/97 koskevat väitteet, jotka koskevat valkoisen sokerin interventiohintojen vahvistamisesta tietyksi markkinointivuodeksi annetun asetuksen antamispäivämäärää sekä niitä perusteluja, jotka tuohon asetukseen on liitettävä, jotka eivät mitenkään liity sen hetkiseen markkinatilanteeseen, koska yhteisöjen tuomioistuin oli katsonut ne perusteettomiksi tutkittuaan saman kansallisen tuomioistuimen pyynnöstä sen asetuksen pätevyyttä, jossa vahvistettiin hinnat edelliselle markkinointivuodelle.

7. Sitä suuremmalla syyllä katson, ettei ole tarpeen tutkia uudelleen väitteitä, jotka koskevat perusasetuksella käyttöön otettua johdettujen interventiohintojen järjestelmää ja jotka yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi edellä mainitussa asiassa Eridania 6.7.2000 antamassaan tuomiossa.

8. On pantava merkille, että jos ei olisi esitetty väitettä, joka koskee mahdollisuutta luokitella Italia alijäämäalueeksi markkinointivuodeksi 1997/1998, yhteisöjen tuomioistuimella olisi ollut täysi syy katsoa, että kyseessä oli sen työjärjestyksen

6 — EYVL L 206, s. 9.

104 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tilanne, koska sille oli esitetty kysymyksiä, joihin se oli jo kerran vastannut.

9. Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Jos ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, jos kysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä tai jos ei ole vähäisintäkään perusteltua epäilystä siitä, miten kysymykseen on vastattava, yhteisöjen tuomioistuin voi ilmoitettuaan asiasta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle ja kuultuaan EY:n perussäännön 20 artiklassa, Euratomin perussäännön 21 artiklassa ja tämän työjärjestyksen 103 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen osapuolten mahdollisesti esittämät huomautukset sekä kuultuaan julkisasiamiestä ratkaista asian perustellulla määräyksellä, jossa viitataan tilanteen mukaan sen aikaisemmin antamaan tuomioon tai asiaa koskevaan oikeuskäytäntöön."

10. Ne kaksi ennakkoratkaisukysymystä, joihin kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuimen vastausta, ovat seuraavat:

"1) Onko 25.6.1997 annettu asetus (ETY) N:o 1188/97 (EYVL 28.6.1997) ja erityisesti sen 1 artiklan f alakohta pätevä, kun sitä tarkastellaan asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan ja EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan kannalta ja tämän päätöksen I kohdassa kuvatut oikeudelliset seikat asianmukaisesti huomioon ottaen?

2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko 30.6.1981 annettua asetusta (ETY) N:o 1785/81 (EYVL 1.7.1981), sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna, ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohtaa, 5 artiklan 3 kohtaa ja 6 artiklan 2 kohtaa pidettävä pätevänä, ja onko näin ollen myös asetusta (EY) N:o 1188/97 ja erityisesti sen 1 artiklan f alakohtaa pidettävä pätevänä tämän päätöksen II kohdassa kuvattujen väitteiden ja perustelujen kannalta arvioituna?"

11. Katson edellä esittämieni syiden perusteella, että on syytä tutkia vain ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys, jolla pyritään selvittämään, oliko neuvostolla oikeus määrittää Italia alijäämäalueeksi markkinointivuodeksi 1997/1998 asetuksessa N:o 1188/97.

12. Kaikkiin muihin Giudice di pace di Genovan esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin sisältyviin kohtiin on vastattu asiassa Eridania 6.7.2000 annetussa tuomiossa, jonka oikeellisuutta ei ole mielestäni

mitään syytä kyseenalaistaa ja johon yhteisöjen tuomioistuimen olisi mielestäni tuomiossaan kehotettava kyseistä kansallista tuomioistuinta viittaamaan.

13. Onko neuvosto toiminut lainvastaisesti todetessaan asetuksen N:o 1188/97 perustelukappaleissa, että "hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä Italian tuotantoalueilla", ja säätäessään sanotun asetuksen 1 artiklassa, että "yhteisön alijäämäalueilla valkoisen sokerin johdettu interventiohinta vahvistetaan — — f) 65,53 ecuksi 100 kilogrammalta Italian kaikilla alueilla", mistä seuraa perusasetuksen 6 artiklan mukaan, että Italian sokerintuottajien on ostettava sokerijuurikkaat perusasetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti korotettuun hintaan?

14. Muistutan, että edellä mainittua asiaa C-289/97 koskeneessa ratkaisuehdotuksessani ja tässä asiassa annetussa tuomiossa vedottiin näihin näkökohtiin, että perusasetuksessa tarkoitettu alijäämä syntyy silloin, kun saatavilla oleva kokonaistuotanto on alle kulutuksen ja kun saatavilla oleva tuotanto vastaa markkinointivuoden aikana tuotettuja A-sokerin ja B-sokerin kokonaismääriä, joihin on lisätty C-sokerin siirto, joka on suoritettu yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

15. Koska näyttää siltä, että sekä Eridanialla että kansallisella tuomioistuimella on ollut, kuten komissio totesi huomautuksissaan, "virheellinen käsitys hintojen vahvistamisjärjestelmästä", muistuttaisin myös, ettei neuvosto luokitellut kyseistä aluetta alijäämäalueeksi kyseiseksi markkinointivuodeksi todetun tuotannon tai kulutuksen vaan ennusteiden perusteella, jotka olivat tehtävissä niiden kyseisen markkinointivuoden tuotanto- ja kulutusmääriä koskevien tietojen perusteella, jotka olivat käytettävissä.

16. On syytä huomauttaa ohimennen, että jos hinnat olisi vahvistettu ennen perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa vahvistettua päivämäärää, josta tiedetään edellä mainitussa asiassa Eridania, 6.7.2000 annetusta tuomiosta alkaen, ettei se ole ehdoton, toisin sanoen jos hinnat olisi vahvistettu ennen sen vuoden 1. päivää elokuuta, joka edeltää vuotta, jona markkinointivuosi alkaisi 1. päivänä heinäkuuta, kyseiset ennusteet olisi pitänyt tehdä ilman mitään konkreettisia tietoja tuotannon suuruudesta kyseisenä markkinointivuonna.

17. Hinnat olisi näin vahvistettu ajankohtana, jolloin jäsenvaltion enemmistö ei olisi vielä korjannut kyseistä markkinointivuotta edeltävänä markkinointivuonna tuotettuja sokerijuurikkaita ja jolloin ei siis olisi ollut minkäänlaisia ennusteita tulevista kylvöistä, eli niistä, joiden perusteella olisi voitu arvioida tuotannon suuruus kyseisenä markkinointivuonna.

18. Tämän lisäksi hinnat olisi vahvistettu näin hetkellä, jolloin käytössä ei olisi vielä ollut minkäänlaisia ennusteita edellisenä markkinointivuonna tuotetun C-sokerin mahdollisesta siirrosta kyseiselle markkinointivuodelle eikä tietoja C-sokerin määrästä, jolloin mahdollisuus valita siirron sijasta vienti yhteisön ulkopuolelle oli myös vielä avoinna.

19. Ei siis voida kiistää, että perusasetuksen viittauksilla alijäämäalueisiin tarkoitetaan alueita, joiden voidaan neuvoston hintojen vahvistamishetkellä ennustaa olevan alijäämäalueita seuraavana markkinointivuonna.

20. Sitä vastoin on perusteetonta vaatia Eridanian tavoin — kuten jäljempänä nähdään — neuvoston tekemän, alijäämäaluetta koskevan luokituksen kiistämistä, ja perustella vaatimusta tiedoilla, jotka olivat käytettävissä vasta sen päivämäärän jälkeen, jolloin neuvosto oli tehnyt luokituksensa, ja vieläpä kyseisen markkinointivuoden alun jälkeen eli ajankohtana, jolloin hinnat oli jo pitänyt vahvistaa sokerin yhteisen markkinajärjestelyn toimintaan kohdistuvien vakavien häiriöiden estämiseksi.

21. Neuvosto vahvisti markkinointivuodeksi 1997/1998 valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan Italiassa ja arvioi kyseisen markkinointivuoden alijäämäiseksi 25.6.1997 eli vain muutamaa päivää ennen markkinointivuoden alkua, joka on perusasetuksen mukaan 1.7.

22. Ei siis ollut kohtuullista vaatia, että neuvosto olisi lykännyt päätöstään voidakseen mahdollisesti tarkentaa arviotaan markkinatilanteesta kyseisenä markkinointivuonna. Mitkä olivat ne luotettavat tiedot, jotka neuvostolla oli käytössään tuona ajankohtana?

23. Kuten neuvosto täysin perustellusti huomauttaa, sillä ei ole käytössään sellaista hallintokoneistoa, jonka avulla se voisi itse koota tiedot, joiden pohjalta arvioitua kulutusta voitaisiin verrata arvioituun tuotantoon.

24. Näin ollen neuvoston on tukeuduttava päätöksissään komission sille toimittamiin tietoihin. Myöskään komissiolla ei kuitenkaan ole käytössään keinoja, joiden avulla se voisi koota tiedot suoraan alan ammatinharjoittajilta, eikä etenkään tarkistaa niitä. Sen vuoksi perusasetuksen 30 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen kyseisen asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Tämä yhteistyö on järjestetty perusasetuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialan

tietojen ilmoittamiseksi 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 779/96.[7] Asetuksen IV luvussa luetellaan yksityiskohtaisesti ne sokerin tuotantoa ja kulutusta koskevat tiedot, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, ja samalla siinä täsmennetään, milloin nämä tiedot on toimitettava.

25. Neuvoston asetuksen antamispäivänä 25.6.1997 Italian hallituksen toimittamissa tiedoissa sokerin kulutus ennakoitiin 1 483 000 tonniksi markkinointivuoden 1997/1998 osalta. Eridania ei ole kiistänyt tätä määrää, joka jäi alle edelliselle vuodelle hyväksyttyjen 1 532 000 tonnin markkinointivuotta 1996/1997 koskeneen kulutusennusteen, jossa oli otettu huomioon se, että sokerin kulutus oli Italiassa pysyvästi laskussa, ja joulukuun lopulla 1996 todettu kulutuksen todellinen kehitys kyseisenä markkinointivuonna. Alijäämätilanteen kiistäneellä yrityksellä on intressi esittää mahdollisimman suurta tuotantoa osoittavia lukuja, jotta se, ettei se ole kiistänyt ennakoitua tuotantomäärää, voisi tarvittaessa olla tukena sen oman arvion täsmällisyydelle.

26. Tuona samana ajankohtana neuvosto oli saanut arvion sokerintuotannosta, joka oli 1 450 000 tonnia, josta todellista tuotantoa oli 1 440 000 tonnia ja edelliseltä markkinointivuodelta tehtyä siirtoa 10 000 tonnia. Tämä Italian hallituksen esittämä arvio oli peräisin sokerin hallintokomitean 9.4.1997 pidetystä kokouksesta ja perustui 275 000 hehtaarin kylvöpinta-alaan ja arvioon valkoisen sokerin 5—5,5 tonnin suuruisesta tuotoksesta hehtaarilta.

27. On totta, eikä neuvosto kiistä mitenkään sitä, että Italian hallitus oli ilmoittanut 16.6. päivätyllä kirjeellä komissiolle, että 1 440 000 tonnin määrää, joka oli lyöty lukkoon ajankohtana, jona satonäkymät olivat huonot kyseisen ajankohdan huonojen sääolosuhteiden vuoksi, olisi todennäköisesti tarkistettava ylöspäin, koska tuleva sato olisikin lopulta arvioitua suurempi.

28. Vedoten edellisinä vuosina sokerijuurikkaiden sokeripitoisuudessa havaittuihin suuriin vaihteluihin Italian hallitus varoi kuitenkin kirjeessään esittämästä määrää, jolla olisi halunnut korvata aiemmin ilmoittamansa 1 440 000 tonnin määrän.

29. Italian hallitus tyytyi väittämään, ettei tuotanto kuitenkaan missään tapauksessa ylittänyt 1 568 250:tä tonnia eli Italialle myönnettyjä A- ja B-sokerin kokonaiskiintiöitä.

7 — EYVL L 106, s. 9.

30. Tämä Italian hallituksen ilmoitus oli vastaus tietojen päivittämistä koskeneeseen komission vaatimukseen, jonka se oli esittänyt jäsenvaltioille 11.6. pidetyssä sokerin hallintokomitean kokouksessa.

31. Komission oli tuolloin kolme viikkoa ennen uuden markkinointivuoden alkua saatava tieto siitä, oliko sen syytä pitää voimassa esitys, joka oli julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 27.3.1997[8] ja joka koski valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan vahvistamista Italian osalta.

32. Italian hallitus ei esittänyt uusia määrällisiä ennusteita 18.6. pidetyssä sokerin hallintokomitean uudessa kokouksessa, joka oli myös viimeinen kokous ennen neuvoston päätöstä. On siis todettava, että vaikka komissio otti huomioon virallista tietä saadut tiedot asetuksen N:o 779/96 soveltamiseksi ja vaikka se oli ilmoittanut valmiudestaan ottaa huomioon kaikkein tuoreimmat tiedot, sillä ei ollut mitään syytä muuttaa maaliskuun lopulla tekemäänsä päätöstä, koska sillä oli käytettävissään luvut, joista kävi ilmi, että alijäämä oli odotettavissa.

33. Eridania väitti kuitenkin, ettei komissio voinut, kuten se oli Eridanian mukaan tehnyt, luottaa sokeasti Italian hallituksen sille toimittamiin tietoihin, koska sekä Eridania että sokerintuottajia edustavat eri ammattijärjestöt olivat useita kertoja ilmoittaneet asianmukaisesti komissiolle Italian hallituksen tekemien, sokerin tuotantoennusteita koskevien ilmoitusten epärealistisesta, jopa mielikuvituksellisesta luonteesta.

34. Eridania esittää väitteidensä tueksi Associazione Nazionale fra gli Industriali dello Zucchero dell'Alcool e del Lieviton ja Euroopan sokerinvalmistajien Comité européen des fabricants du sucren komitean niin komissiolle kuin neuvostollekin osoittaman runsaan kirjeenvaihdon. Kirjeenvaihdosta käy ilmi, että Italian sokerintuottajat olivat arvioineet jo vuoden 1997 tammikuussa sokerintuotannon 1 560 000 tonniksi, mikä ylitti siis 1 483 000 tonniksi vahvistetun kulutuksen ja että kun maaliskuussa laadittiin komission esitykset, jotka perustuivat ennakoitavissa olevaan alijäämään Italiassa, sokeriteollisuuden edustajat kiistivät ne äärimmäisen jyrkästi.

35. Kiistäminen perustui sekä edellisinä vuosina tehtyihin havaintoihin sokerin kulutuksen ja tuotannon kehittymisestä Italiassa että tieteelliseen selvitykseen siitä sokerijuurikassadosta, joka oli tulevan sadonkorjuun osalta odotettavissa Italiassa ottaen huomioon sokerijuurikkaiden kypsyystaso keväällä 1997.

8 — EYVL C 101, s. 6.

36. Kirjeissä esitettyjen vastalauseiden lisäksi Eridania on esittänyt 14.4.1997 kokoontuneen sokerin neuvoa-antavan komitean työryhmän pöytäkirjan.

37. Pöytäkirjasta käy ilmi, että Italian sokeriteollisuuden edustaja ilmoitti tuossa kokouksessa pitävänsä komission esittämää tietoa Italian kylvöpinta-alasta selvästi aliarvioituna, ja totesi, että "on mahdotonta, että komissio olisi esittänyt sokerin hinnan alueellistamista, koska Italia on ylijäämäinen" (Eridanian huomautusten liite 20).

38. Kun otetaan huomioon Eridanian esittämät asiakirjat, ei voida kieltää, mikä ei sitä paitsi ole neuvoston eikä komission tarkoituskaan, etteivätkö yhteisön toimielimet olisi olleet täysin selvillä siitä, että Italian ilmoittamat arviot sokerintuotannosta olivat Italian ja jopa Euroopan sokerintuottajien mielestä selkeästi aliarvioituja.

39. Samaan aikaan on kuitenkin todettava, että tämä vastustus, jonka esittivät ne taloudelliset toimijat, joita vaadittiin maksamaan sokerijuurikkaista korotettua ostohintaa siinä tapauksessa, että Italia luokiteltaisiin alijäämäalueeksi, oli ristiriidassa muiden sellaisten toimijoiden, kuten täysin vastakkaisia intressejä omaavien Italian sokerijuurikasplantaasien omistajien väitteiden kanssa. Edelliset olivat itse asiassa koko sen ajan, jolloin valmisteltiin päätöksiä hintojen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/1998, vastustaneet voimakkaasti, kuten aikaisempinakin vuosina, kaikkia sellaisia esityksiä, joilla Italia pyrittiin poistamaan alijäämäalueisiin sovellettavasta järjestelmästä. Tästä ovat todisteena erityisesti 14.4.1997 kokoontuneen sokerin neuvoa-antavan komitean työryhmän pöytäkirja, jonka Eridania on esittänyt, sekä komissiolle 23.6.1997 osoitettu kirje, jonka Eridania toimitti huomautustensa liitteenä (liite II).

40. Komissio, jonka tehtävänä oli tehdä ehdotuksia, ja neuvosto, jonka tehtävänä oli hintojen vahvistaminen, joutuivat siis toimimaan Italian hallituksen toimittamien arvioiden perusteella: se taloudellisten toimijoiden ryhmä, joka katsoi näistä arvioista koituvan sille selvää hyötyä, hyväksyi ne, kun taas vastakkaisia etuja edustanut ryhmä kiisti ne.

41. Vaikuttaa täysin oikeutetulta, että komissio ja neuvosto luottivat Italian hallituksen ilmoituksiin, sillä on oletettava, että siinä yhteydessä, kun Italian hallitus vahvisti aiemmin ilmoittamansa luvut komission 11.6. esittämän, tietojen päivittämistä koskeneen pyynnön johdosta, se ei luopunut puolueettomuudesta, jota voidaan odottaa ainakin objektiivisten tietojen keräämisessä viranomaisilta, jotka joutuvat vastakohtaisten eturyhmien esittämien ristiriitaisten vaatimusten kohteeksi.

42. Olen jopa sitä mieltä, ettei yhteisön toimielimillä ollut muuta vaihtoehtoa kuin hyväksyä Italian hallituksen esittämät luvut, paitsi jos niillä olisi ollut käytettävissään vakuuttavia todisteita siitä, että ilmoitetut tiedot olivat tahallisesti vääristeltyjä.

43. En nimittäin näe, millä perusteella yhteisön toimielimet olisivat voineet sivuuttaa nämä luvut, koska toimitettuaan tiedot Italian hallitus noudatti asetuksessa N:o 779/96 sille osoitettua velvollisuutta, ja näin tehdessään se saattoi toimia vain noudattamalla mahdollisimman tarkasti EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa (josta on tullut EY 10 artikla) vahvistettua lojaalin yhteistyön velvollisuutta, jonka ulottuvuus on lukuisia kertoja vahvistettu yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä.

44. Voi toki tuntua ristiriitaiselta, ja Eridania teki siitä luonnollisesti omat johtopäätöksensä, että vaikka Italian hallitus vielä 16.6. väitti, ettei se ole valmis korvaamaan huhtikuussa esittämiään lukuja uusilla luvuilla, ja vaikka se samalla totesi, että kyseisiä lukuja olisi hyvin todennäköisesti tarkistettava ylöspäin, niin sama hallitus ilmoitti komissiolle 3.7. eli kymmenisen päivää sen jälkeen, kun neuvosto oli vahvistanut Italialle valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan, joka perustui ennustettavissa olevaan alijäämäiseen tilanteeseen, käytettävissä olevaa tuotantoa koskevan uuden ennusteen, joka vastasi täsmälleen Italialle myönnettyjen A- ja B-kiintiöiden määrää.

45. Toisin kuin Eridania väittää, oikaisulla ei enää sen tekohetkellä voitu vaikuttaa hintojen vahvistamiseen, sillä hintojen vahvistaminen on suoritettava joka vuosi ennen markkinointivuoden alkua 1.7., mistä Italian hallitus oli täysin tietoinen. Tästä on askel vihjaukseen siitä, että Italian hallitus olisi tietoisesti turvautunut tietojen panttaukseen, mutta kieltäydyn ottamasta tuota askelta.

46. En kiistä mitenkään sitä, etteivätkö Italian sokerintuottajat olisi voineet tuntea turhautuneisuutta siitä, että se, mitä he olivat jo useita kuukausia väittäneet, vahvistettiin liian myöhään, jotta neuvosto olisi voinut sen ottaa huomioon, eli sen, ettei tilanne Italiassa todennäköisesti olisi alijäämäinen markkinointivuonna 1997/1998.

47. Turhautuneisuus ei kenties olisi ollut niin suuri, jos Italian hallituksen tarkistetut luvut olisi ilmoitettu vasta esimerkiksi heinäkuun lopulla. Mutta olisiko Italian hallitusta sitten moitittu, ja täysin aiheellisesti siitä, että se olisi tahallisesti lykännyt näiden tietojen ilmoittamista, vaikka sillä oli ne käytettävissään heinäkuun alussa, pyrkien estämään sen onnettoman yhteensattuman, että neuvosto hyväksyi hinnat alijäämäisen tilanteen edellyttämällä tavalla ja että muutamaa päivää myöhemmin julkaistiin luvut, joiden mukaan tilanne ei voinut olla alijäämäinen.

48. Kyseessä olisi tällöin ollut ilmeinen tietojen salaaminen ja asetuksessa N:o 779/96 säädettyjen velvoitteiden rikkominen.

49. Huomauttaisin kuitenkin, että vaikka Italian hallituksen 3.7. ilmoittamat luvut olisi ilmoitettu ennen neuvoston kokousta 25.6., tämä ei välttämättä olisi saanut neuvostoa luopumaan valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan vahvistamisesta Italian osalta, koska se olisi voinut suhteellistaa luvuille annettavan merkityksen sillä perusteella, että tilanne Italian tasavallassa oli aiemmin ollut rakenteellisesti alijäämäinen.

50. Tämä käy mielestäni erittäin selvästi ilmi edellä mainitussa asiassa Eridania, 6.7.2000 annetusta tuomiosta, jossa yhteisöjen tuomioistuin totesi seuraavaa:

"Tältä osin on todettava, että silloin kun neuvostolta edellytetään monitahoisen taloudellisen tilanteen arviointia sen toteuttaessa yhteisön maatalouspolitiikkaa, sen harkintavalta ei koske ainoastaan annettavien säännösten luonnetta ja ulottuvuutta, vaan tietyssä määrin myös sen toteamista, mitkä ovat tältä osin perustana käytettävät tiedot (ks. asia 138/79, Roquette Frères v. neuvosto, tuomio 29.10.1980, Kok. 1980, s. 3333, 25 kohta ja asia C-285/94, Italia v. komissio, tuomio 25.6.1997, Kok. 1997, s. I-3519, 23 kohta)." (48 kohta.)

51. Tämän harkintavallan käyttö ei jää yhteisöjen tuomioistuimen valvonnan ulottumattomiin, eikä ole mielestäni täysin selvää, että aiemman tilanteen huomioon ottaminen voisi olla perusteena käyttöön otetussa hintojen vuosittaista vahvistamista koskevassa järjestelmässä sille, että suuntauksen kiistämätöntä käännettä ei ole otettava välittömästi huomioon tai että ylijäämäiseksi muodostuvaa markkinointivuotta voitaisiin pitää sattumana, joka ei edellyttäisi edes väliaikaista luopumista kaikkina edellisinä markkinointivuosina sovelletusta alueellistamisesta. Edellä mainitussa tuomiossa todetaankin seuraavaa: "Valvoessaan tällaisen toimivallan käyttöä tuomioistuimen on rajoituttava tarkastelemaan, liittyykö tähän toimivallan käyttöön ilmeisiä arviointivirheitä tai harkintavallan väärinkäyttöä tai onko asianomainen viranomainen selkeästi ylittänyt harkintavaltansa rajat" (ks. edellä mainittu asia, Roquette Frères vastaan neuvosto, tuomion 25 kohta).

52. Riippumatta siitä, että sokerin yhteisessä markkinajärjestelyssä sokerin hintojen vahvistamisen eräpäivä on 30.6., olisi uskallettua väittää Eridanian tavoin, että Italian hallituksen 3.7. ilmoittamien lukujen olisi pitänyt saada neuvosto "myöntämään virheensä" ja ryhtymään toimiin Italian sokerintuottajien 10.7. päivätyssä

kirjeessä esittämän, asetuksen N:o 1188/97 muuttamista koskevan vaatimuksen johdosta.

53. Nämä luvut eivät nimittäin edellä mainitun oikeuskäytännön perusteella yksistään riitä perusteeksi sille, että Italian luokittelemista alijäämäalueeksi olisi pidettävä virheenä.

54. On kuitenkin myönnettävä, että päivänä, jona neuvosto teki päätöksensä, neuvosto oli komission sille ilmoittamien tietojen, jotka komissio puolestaan oli saanut Italian hallitukselta, perusteella oikeutettu luottamaan siihen, että Italia on alijäämäinen, ja siten vahvistamaan kyseiselle jäsenvaltiolle valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan.

55. Lopuksi todettakoon vielä, että Eridania väittää huomautuksissaan myös, että asetus N:o 1188/97 on pätemätön, koska se aiheuttaa markkinahäiriötä ja rikkoo yhteisön etuuskohtelun periaatetta. Näitä väitteitä ei kuitenkaan ole esittänyt kansallinen tuomioistuin, joten muodollisesti niitä ei ole tutkittava, kuten neuvosto on huomauttanut. Muutama sana kuitenkin riittänee osoittamaan, ettei väitteitä voida missään tapauksessa hyväksyä.

56. Eridania itse asiassa kritisoi neuvoston tekemiä valintoja, jotka koskevat tavaroiden hankintaa yhteisön markkinoille ja kiistää niiden merkityksellisyyden suhteessa yhteisön antamiin sitoumuksiin tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimuksen) yhteydessä. On tuskin tarpeen korostaa, että näin tehdessään Eridania unohtaa, että nämä valinnat, jotka ovat osa neuvostolle tunnustettua laajaa harkintavaltaa yhteisen maatalouspolitiikan johtamisessa, eivät kuulu yhteisöjen tuomioistuimen valvontaan, ellei kyseessä ole ilmeinen arviointivirhe.

57. Eridania tekee saman virheen väittäessään, että Italiaan sovellettu alueellistaminen rikkoisi yhteisön tuottajien etuuskohtelun periaatetta. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut Kreikka vastaan neuvosto 14.7.1994 antamassaan tuomiossa,[9] että "tämä yhteisöjen tuottajien etuuskohtelu ei ole missään tapauksessa laillinen vaatimus, jonka rikkomisesta seuraisi kyseisen säädöksen pätemättömyys".

9 — Asia C-353/92, Kok. 1994, s. I-3411, 50 kohta.

Ratkaisuehdotus

58. Näin ollen voin vain todeta, ettei yksikään asetuksen N:o 1188/97 pätevyyteen kohdistettu väite ole perusteltu. Ehdotan, että ottamalla huomioon samalla sekä alustavat huomautukseni ja ratkaisuehdotuksen, johon olen päätynyt, yhteisöjen tuomioistuin vastaa Giudice di pace di Genovan (Italia) esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti viittaamalla yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-289/98, Eridania, 6.7.2000 antamaan tuomioon:

Esitettyjen ennakkoratkaisukysymysten tutkinnassa ei tullut ilmi seikkoja, jotka vaikuttaisivat valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1997/1998 25 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1188/97 ja sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 pätevyyteen.